

Решење Министра трговине и индустрије од 29 јула 1928 г. Бр. 13985/III поменуто у т. 1 примењиваће се до даље наредбе и на подручју важности раније наредбе о вршењу обрта од 3 фебруара 1909 год. Бр. 217.222/1.

Чл. 2. — Док се не донесу одредбе у смислу става 2 § 177 Закона о радњама остаће до даље наредбе на снази:

1) наредба Министра трговине и индустрије од 27 јула 1928 год. Бр. 14401/III о местима у којима се кућарење (торбарчење) забрањује или ограничава као и о крајевима чији становници уживају у погледу торбарчења посебне повластице, која је објављена у Броју 169/LIV „Службених новина” од 25 јула 1928 г.;

2) решење Министра трговине и индустрије од 7 новембра 1925 год. Бр. 12018/III о кућарењу (торбарчењу) објављено у броју 12/IV „Службених новина” од 18 јануара 1926 г., уколико се исто односи на предмете са којима се може на појединим правним подручјима вршити кућарење (торбарчење).

Трговање по улицама и идући од места до места и од куће до куће са робом наведеном у чл. 3 и чл. 4 наредбе поменуте у ставу 1 т. 1 може се (на основи дозволе) до даље наредбе вршити на подручју целе Краљевине.

Чл. 3. — Ова Уредба има важности од дана ступања на снагу Закона о радњама од 5 новембра 1931 године.

Службене новине Бр 66. — XXVI од 22. марта, 1932 год.

## НАРЕДБА

Бр. 13985 — III од 20. јула, 1932. год.,

о посећивању приватних лица у циљу скупљања поруџбина

На извештај Трговачке Коморе у Београду, да разне фирме прикупљају по унутрашњости преко својих путника поруџбине по мустри директно од потрошача, посећујући ове у њиховим домовима, канцеларијама и т. д., налазим, да чл. 23. Закона о радњама изричито наглашава да страни агенти могу сакупљати поруџбине код приватних лица само, ако протоколишу радњу. Из тога произлази да страни агент може као и домаћи трговац тражити поруџбине код приватних лица, а пошто је ова одредба закона један изузетак, који се има тумачити рестриктивно као и с обзиром на саму природу ствари, треба узети, да ово право вреди само за место седишта радње, и то колико за домаће толико за радње страних припадника. Изван тога места могу се код приватника тражити поруџбине само онде где се створи филијална радња.

С тога, а на основу наведеног члана 23. Закона о радњама у вези члана 22. истог закона прописује се:

1) да сопственици трговачких, занатских и индустријских радњи у областима Србије и Црне Горе имају право, да у месту седишта

своје радње посећују и приватна лица у циљу сакупљања поруџбина за робу, коју држе у својим радњама;

2) да поменута лица могу у местима изван седишта своје радње посећивати само трговце, индустријалце и занатлије, у чијим се радњама нуђена роба држи, односно употребљава;

3) изван места седишта радње могу напред поменута лица посећивати приватна лица само у случају, кад их та лица изричито и писмено позову;

4) напред поменута лица могу код овог пословања носити собом само мустре, а не и робу, коју продају.

Службене новине Бр. 178. — LVII од 4. августа, 1928. год.

## НАРЕДБА

Бр. 14401. — III од 27. јуна, 1928. год.

о местима у којима се торбарење (кућарење) забрањује или ограничује, као и о крајевима чији становници уживају у погледу торбарења посебне повластице

У допуну решења Министра Трговине и Индустрије, од 7. новембра 1925. год., Бр. 12018/III, а на основу § 10. и § 22. закона (патента) о торбарењу, § 11. и § 17. наредбе о торбарењу за Босну и Херцеговину од 20. јуна 1880., члана 22. и члана 24. закона о радњама као и члана 8. Уредбе о организацији Министарства Трговине и Индустрије, прописује се следећа наредба о местима, у којима се торбарење (кућарење) забрањује или ограничује, као и о крајевима, чији становници уживају у погледу торбарења посебне повластице:

Чл. 1. — У областима изван Србије и Црне Горе у којима је у важности закон (патент) о торбарењу (кућарењу), забрањује се торбарење у следећим местима:

1. у љубљанској области: у Љубљани и за време купалишне сезоне на Бледу;

2. у мариборској области: у Марибору, у Цељу, и Птују, а у Рогашкој Слатини, Добрни и у Раденцима само за време бањске сезоне;